

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 182 (XXVI) — Nr. 530

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 16 iulie 2014

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina	
LEGI ȘI DECRETE		DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
112.	— Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2014 privind unele măsuri temporare în vederea consolidării cadrului normativ necesar aplicării unor dispoziții din Legea nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și din Legea nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947.....	2	Decizia nr. 262 din 6 mai 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor 6–7	
520.	— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2014 privind unele măsuri temporare în vederea consolidării cadrului normativ necesar aplicării unor dispoziții din Legea nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și din Legea nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947.....	3	Decizia nr. 282 din 8 mai 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 din Legea nr. 103/1992 privind dreptul exclusiv al cultelor religioase pentru producerea obiectelor de cult 8–10	
★		HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
113.	— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 35/2012 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul sanitar	3–5	583. — Hotărâre privind suplimentarea din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2014, a bugetului Ministerului Afacerilor Externe pentru sprijinirea de către România a procesului de reconstrucție a zonelor din Republica Serbia și Bosnia și Herțegovina afectate de inundațiile produse în luna mai 2014	15
521.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 35/2012 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul sanitar	5		

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2014 privind unele măsuri temporare în vederea consolidării cadrului normativ necesar aplicării unor dispoziții din Legea nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și din Legea nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10 din 12 martie 2014 privind unele măsuri temporare în vederea consolidării cadrului normativ necesar aplicării unor dispoziții din Legea nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și din Legea nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 184 din 14 martie 2014, cu următoarele modificări:

1. La articolul 1, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se suspendă, până la data de 31 decembrie 2014, emiterea hotărârilor prevăzute la art. 7 alin. (1) din Legea nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria,

semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și art. 8 alin. (2) din Legea nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, cu modificările și completările ulterioare.”

2. Articolul 2 va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se suspendă, până la data de 31 decembrie 2014, plata despăgubirilor stabilite prin hotărârile comisiilor județene, respectiv a municipiului București, pentru aplicarea Legii nr. 290/2003, prin ordinele emise de către șeful Cancelariei Primului-Ministru în temeiul Legii nr. 9/1998 și, respectiv, prin deciziile de plată emise de către vicepreședintele Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților care coordonează aplicarea Legii nr. 9/1998, Legii nr. 290/2003 și Legii nr. 393/2006.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

PREȘEDINTELE SENATULUI

CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

București, 11 iulie 2014.

Nr. 112.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2014 privind unele măsuri temporare în vederea consolidării cadrului normativ necesar aplicării unor dispoziții din Legea nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și din Legea nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2014 privind unele măsuri temporare în vederea consolidării cadrului normativ necesar aplicării unor dispoziții din Legea nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și din Legea nr. 290/2003

privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 10 iulie 2014.
Nr. 520.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 35/2012 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul sanitar

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 35 din 27 iunie 2012 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul sanitar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 434 din 30 iunie 2012, cu următoarele modificări și completări:

1. **La articolul I punctul 6, literele a) și c) ale articolului 142 se modifică și vor avea următorul cuprins:**

„a) *acreditare* — acordarea de către Agenția Națională de Transplant a dreptului de a desfășura activități de donare, prelevare, conservare și transplant al organelor, țesuturilor și celulelor de origine umană în funcție de specificul fiecărei

activități, după constatarea îndeplinirii criteriilor stabilite prin ordin al ministrului sănătății. Acreditarea se face de către Agenția Națională de Transplant;

.....
c) *autorizație* — document eliberat de Agenția Națională de Transplant în vederea permiterii introducerii sau scoaterii în/din țară de organe, țesuturi și/ori celule de origine umană, în condițiile în care donarea, prelevarea, procesarea, conservarea, depozitarea și transplantul se fac în unități acreditate și/sau agreeate de Agenția Națională de Transplant;”.

2. La articolul I punctul 6, după litera c) a articolului 142 se introduce o nouă literă, litera c¹), cu următorul cuprins:

„c¹) *autorizație specială* — document eliberat de Agenția Națională de Transplant în vederea permiterii introducerii sau scoaterii în/din țară de sânge placentar, sânge din cordonul ombilical și țesuturi de origine umană pentru o perioadă de maximum un an, în condițiile în care procesarea, conservarea și depozitarea se fac într-o bancă acreditată/agreată de către Agenția Națională de Transplant;”.

3. La articolul I punctul 8, literele a) și f) ale alineatului (1) al articolului 144 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) prelevarea de organe, țesuturi și celule de origine umană, în scop terapeutic, se poate efectua de la persoane majore în viață, având capacitate de exercițiu deplină, după obținerea consimțământului informat, scris, liber, prealabil și expres al acestora, conform modelului de formular aprobat prin ordin al ministrului sănătății. Se interzice prelevarea de organe, țesuturi și celule de la persoane fără discernământ;

f) donatorul și primitorul vor semna un înscris autentic prin care declară că donarea se face în scop umanitar, are caracter altruist și nu constituie obiectul unor acte și fapte juridice în scopul obținerii unui folos material sau de altă natură, conform modelului de formular aprobat prin ordin al ministrului sănătății;”.

4. La articolul I punctul 8, alineatul (3) al articolului 144 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Monitorizarea donatorilor vii include controalele medicale periodice obligatorii care se vor realiza la o lună, 3 luni, 6 luni și la un an postdonare, iar ulterior la nevoie justificată.”

5. La articolul I punctul 9, litera a) a alineatului (2) al articolului 145 se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) prelevarea de celule stem hematopoietice medulare sau periferice de la minori se poate face numai cu consimțământul minorului dacă acesta a împlinit vârsta de 10 ani, și cu acordul scris al ocrotitorului legal, respectiv al părinților, tutorei sau al curatorului, conform modelului de formular aprobat prin ordin al ministrului sănătății. Dacă minorul nu a împlinit vârsta de 10 ani, prelevarea se poate face cu acordul ocrotitorului legal;”.

6. La articolul I punctul 11, punctele 4 și 5 ale articolului 147 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„4. prelevarea de organe, țesuturi și/sau celule de la persoanele decedate se face numai cu consimțământul scris al cel puțin unuia dintre membrii majori ai familiei sau al rudelor, în următoarea ordine: soț supraviețuitor, părinți, descendenți, frate/soră, altă rudă în linie colaterală până la gradul al IV-lea inclusiv, conform modelului de formular aprobat prin ordin al ministrului sănătății;

5. prelevarea se poate face fără consimțământul membrilor familiei dacă, în timpul vieții, persoana decedată și-a exprimat deja opțiunea în favoarea donării, printr-un act notarial de consimțământ pentru prelevare și înscrierea în Registrul național al donatorilor de organe, țesuturi și celule, conform modelului de formular aprobat prin ordin al ministrului sănătății;”.

7. La articolul I punctul 12, alineatele (2), (3), (8), (9), (11), (13) și (14) ale articolului 148 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Repartiția organelor, țesuturilor și celulelor de origine umană, cu excepția celulelor stem hematopoietice de la donatori neînrușiți, prelevate la nivel național se efectuează de către Agenția Națională de Transplant, în funcție de regulile stabilite de aceasta privind alocarea organelor, țesuturilor și celulelor de origine umană în cadrul sistemului de transplant din România.

(3) În condițiile în care pe teritoriul național nu există niciun primitor compatibil cu organele, țesuturile și celulele de origine umană disponibile, acestea pot fi alocate în rețeaua internațională de transplant, pe baza unei autorizații emise de Agenția Națională de Transplant, conform modelului de formular aprobat prin ordin al ministrului sănătății.

(8) Prelevarea de organe, țesuturi și celule de origine umană, în cazuri medico-legale, se face numai cu consimțământul medicului legist și nu trebuie să compromită rezultatul autopsiei medico-legale, conform modelului de formular aprobat prin ordin al ministrului sănătății.

(9) Introducerea sau scoaterea din țară de organe, țesuturi, celule de origine umană, cu excepția celulelor stem hematopoietice, se face numai pe baza autorizației emise de Agenția Națională de Transplant, după modelul de formular aprobat prin ordin al ministrului sănătății, conform legislației vamale.

(11) Raportarea autorizațiilor emise de Agenția Națională de Transplant către Ministerul Sănătății se face anual, în cadrul raportului de activitate sau la cererea ministrului sănătății.

(13) Unitățile sanitare acreditate și care implementează Programul național de transplant pot deconta servicii funerare și/sau transportul cadavrului, în cazul donatorilor de la care s-au prelevat organe și/sau țesuturi și/sau celule, în limita fondurilor alocate.

(14) După fiecare prelevare de organe, țesuturi și/sau celule de la donatorii cadavru se vor completa, cu datele din momentul prelevării, Fișa pentru declararea donatorului și Fișa prelevare organe și țesuturi, conform modelului de formular aprobat prin ordin al ministrului sănătății.”

8. La articolul I punctul 13, articolul 152 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 152. — Prin excepție de la prevederile art. 150, în cazul minorilor sau persoanelor lipsite de capacitate de exercițiu, consimțământul va fi dat de părinți sau de celelalte persoane care au calitatea de ocrotitor legal al acestora, după caz, conform modelului de formular aprobat prin ordin al ministrului sănătății.”

9. La articolul I punctul 17, alineatele (1)—(4) și (6) ale articolului 160 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 160. — (1) Prelevarea și transplantul de organe, țesuturi și celule de origine umană se efectuează de către medici de specialitate, în unități sanitare publice sau private. Lista unităților sanitare publice sau private acreditate se va publica pe site-ul Agenției Naționale de Transplant și se va actualiza permanent.

(2) Acreditarea în domeniul transplantului a unităților sanitare publice sau private are valabilitate de 5 ani. Orice modificare a criteriilor inițiale de acreditare intervenită în cadrul unităților acreditate se notifică în termen de 5 zile Agenției Naționale de Transplant în vederea reacreditării.

(3) Criteriile de acreditare a unităților sanitare prevăzute la alin. (1) sunt propuse de Agenția Națională de Transplant și aprobate prin ordin al ministrului sănătății, în conformitate cu legislația europeană în domeniu.

(4) Agenția Națională de Transplant poate suspenda activitatea sau revoca acreditarea, în cazul în care în urma evaluărilor efectuate de către reprezentanții Agenției Naționale

de Transplant, precum și la sesizarea inspectorilor sanitari se constată că unitatea sanitară respectivă nu respectă prevederile legale în vigoare.

.....
 (6) Unitățile sanitare acreditate pentru activitatea de procesare și/sau utilizare de țesuturi și/sau celule vor păstra o înregistrare a activității lor, incluzând tipurile și cantitățile de țesuturi și/sau celule procurate, testate, conservate, depozitate, distribuite sau casate, precum și originea și destinația acestor țesuturi și/sau celule pentru utilizare umană. Ele vor trimite anual un raport de activitate Agenției Naționale de Transplant, care va fi publicat atât pe site-ul propriu, cât și pe site-ul Agenției Naționale de Transplant. Prevederile prezentului alineat se

aplică în mod corespunzător și în cazul transplantului de organe.”

Art. II. — (1) În termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, ministrul sănătății aprobă prin ordin modelele de formulare pentru aplicarea prevederilor titlului VI din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare.

(2) La data intrării în vigoare a ordinului prevăzut la alin. (1) anexele nr. 1—13 din Legea nr. 95/2006, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.

Art. III. — La data intrării în vigoare a ordinului prevăzut la art. II, referirile la anexele menționate la art. II alin. (2) se consideră a fi făcute la formularele precizate la art. II alin. (1).

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

PREȘEDINTELE SENATULUI
CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

București, 11 iulie 2014.
 Nr. 113.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 35/2012 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul sanitar

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 35/2012 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul sanitar și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 10 iulie 2014.
 Nr. 521.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 262**

din 6 mai 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată de Marica Luca în Dosarul nr. 8.073/40/2011 al Tribunalului Botoșani — Secția I civilă și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 93D/2014.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 9 februarie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 8.073/40/2011, **Tribunalul Botoșani — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor.**

5. Excepția a fost ridicată de Marica Luca cu prilejul soluționării contestației formulate împotriva deciziei de revizuire a pensiei efectuată în temeiul dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile actului normativ, care dispun revizuirea pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor criticat încalcă drepturi obținute prin hotărâri judecătorești. În acest sens, arată că după intrarea în vigoare a Legii nr. 119/2010 pensia de serviciu a fost recalculată, dar, în urma contestării deciziei de recalculare, instanța de judecată a dispus suspendarea aplicării deciziei de recalculare și păstrarea în plată a pensiei în cuantumul avut anterior intrării în vigoare a Legii nr. 119/2010. Prin procesul de revizuire a pensiilor

reglementat de actul normativ criticat însă, hotărârea instanței de judecată a fost lipsită de efect.

7. **Tribunalul Botoșani — Secția I civilă** consideră că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

8. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

9. **Avocatul Poporului**, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale, arată că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele de vedere solicitate asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 457 din 30 iunie 2011.

13. Autorul excepției consideră că textele de lege criticate aduc atingere următoarelor prevederi din Constituție: art. 15 alin. (2) referitor la neretroactivitatea legii civile și art. 44 alin. (1) și (3) referitor la dreptul de proprietate privată.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 au mai constituit obiect al analizei de neconstituționalitate în raport cu aceleași prevederi ale Constituției și aceleași critici. Astfel, prin Decizia nr. 215 din 13 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 315 din 11 mai 2012, Curtea Constituțională a reținut că actul normativ criticat nu conține prevederi legale al căror conținut normativ explicit sau implicit să determine suspendarea cursului judecății ori neexecutarea hotărârilor judecătorești definitive și irevocabile, în privința anumitor cauze determinate. Făcând referire la jurisprudența sa anterioară, Curtea a statuat că astfel de hotărâri judecătorești se bucură de autoritate de lucru judecat și determină obligarea autorităților publice la plata drepturilor de pensie astfel cum au fost constatate de către instanțele de judecată, însă această obligație subzistă atât timp cât este în vigoare și temeiul legal în baza căruia au fost pronunțate hotărârile judecătorești definitive și irevocabile.

15. În plus, Curtea reține că, în această materie, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii a pronunțat Decizia nr. 9 din 10 iunie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 464 din 26 iulie 2013, și a stabilit că — în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011, aprobată prin Legea nr. 109/2012 — sunt supuse revizuirii și pensiile prevăzute de art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010, cu modificările ulterioare, care au făcut obiectul recalculării conform prevederilor aceleiași legi, atunci când deciziile de recalculare emise în temeiul Legii nr. 119/2010, cu modificările ulterioare, și al Hotărârii Guvernului nr. 737/2010 au fost anulate prin hotărâri judecătorești irevocabile, fiind menținut cuantumul pensiei anterioare, fără a se putea reține puterea de lucru judecat a acestor din urmă hotărâri.

16. În considerentele acestei decizii, instanța supremă a reținut că „cele două hotărâri judecătorești sunt pronunțate în baza unor temeuri juridice diferite, respectiv Legea nr. 119/2010, cu modificările ulterioare, și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011, aprobată prin Legea nr. 109/2012. Or, pentru existența «lucrului judecat», potrivit art. 1201 din Codul civil, este nevoie de o triplă identitate: de părți, de obiect și de cauză, care nu se regăsește în situația analizată, întrucât cele două contestații, deși implică aceleași părți și au același obiect, nu se întemeiază pe aceeași cauză.

17. [...] Practic, prin adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011, legiuitorul a înțeles să reglementeze o nouă procedură de recalculare a pensiilor de serviciu, distinctă și ulterioară, denumită «revizuire», și având în vedere alte criterii decât cele menționate în Legea nr. 119/2010, cu modificările ulterioare, și detaliate în Hotărârea Guvernului nr. 737/2010. Astfel, prima recalculare a pensiei de serviciu urmează a fi reluată, indiferent de soluțiile pronunțate în contestațiile soluționate în temeiul Legii nr. 119/2010, cu modificările ulterioare, ceea ce demonstrează că niciun aspect dezlegat de către instanță în temeiul Legii nr. 119/2010, cu modificările ulterioare, nu poate fi opus în cadrul noii proceduri cu putere de lucru judecat.”

18. Înalta Curte de Casație și Justiție a concluzionat că „nu există putere de lucru judecat a hotărârii judecătorești pronunțate într-o contestație prin care a fost anulată, în mod irevocabil, decizia de revizuire a pensiei de serviciu în temeiul Legii nr. 119/2010, cu modificările ulterioare, față de o nouă contestație formulată împotriva deciziei de revizuire a aceleiași

pensii de serviciu, emisă în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011, aprobată prin Legea nr. 109/2012.”

19. Pentru aceleași argumente, instanța supremă a decis că „nu poate fi reținută nici încălcarea art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind încălcarea dreptului de acces la instanță, ca efect al înlăturării efectelor unei hotărâri judecătorești irevocabile. Întrucât efectele hotărârilor judecătorești prin care au fost anulate deciziile emise în temeiul Legii nr. 119/2010, cu modificările ulterioare, și păstrate în plată pensiile de serviciu au fost executate până la momentul emiterii noii decizii de revizuire date în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011, aprobată prin Legea nr. 109/2012, nu se poate aprecia că accesul la justiție este iluzoriu.[...]”

20. Prin Decizia nr. 458 din 7 noiembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 770 din 10 decembrie 2013, Curtea Constituțională a reținut totodată că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, dreptul la un proces echitabil în fața unei instanțe, garantat de art. 6 paragraful 1 din Convenție, trebuie interpretat în lumina preambulului convenției, care enunță preeminența dreptului ca element de patrimoniu comun al statelor contractante. Unul dintre elementele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care înseamnă, între altele, că o soluție definitivă a oricărui litigiu nu trebuie rediscuțată. (Hotărârea din 30 septembrie 1999, pronunțată în Cauza *Brumărescu împotriva României*, paragraful 61).

21. Or, hotărârile judecătorești prin care au fost anulate deciziile emise în temeiul Legii nr. 119/2010 și păstrate în plată pensiile de serviciu au fost executate până la momentul emiterii noii decizii de revizuire în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011.

22. Așadar, nu suntem în prezența unor cazuri de rediscuțare a soluțiilor definitive și irevocabile asupra contestațiilor formulate împotriva deciziilor de recalculare a pensiei emise în temeiul Legii nr. 119/2010, ci de noi litigii având ca obiect soluționarea contestațiilor formulate împotriva deciziilor de revizuire a aceleiași pensii de serviciu, emise în baza noului temei, și anume al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011.

23. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât considerentele, cât și soluțiilor amintite își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

24. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Maria Luca în Dosarul nr. 8.073/40/2011 al Tribunalului Botoșani — Secția I civilă și constată că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Botoșani — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 6 mai 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 282

din 8 mai 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 din Legea nr. 103/1992 privind dreptul exclusiv al cultelor religioase pentru producerea obiectelor de cult

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 din Legea nr. 103/1992 privind dreptul exclusiv al cultelor religioase pentru producerea obiectelor de cult, excepție ridicată de Societatea Comercială „Universum” — S.R.L. din Botoșani în Dosarul nr. 6.202/193/2012 al Judecătoriei Botoșani — Secția civilă. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 580D/2013.

2. Dezbaterea a avut loc în ședința publică din 29 aprilie 2014, în prezența reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin, și au fost consemnate în încheierea din acea dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea, în conformitate cu prevederile art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a amânat pronunțarea pentru data de 8 mai 2014, când a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Încheierea din 6 septembrie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 6.202/193/2012, **Judecătoria Botoșani — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 din Legea nr. 103/1992 privind dreptul exclusiv al cultelor religioase pentru producerea obiectelor de cult.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Universum” — S.R.L. din Botoșani într-o cauză având ca obiect o plângere contravențională împotriva unui proces-verbal încheiat de Garda Financiară Botoșani.

4. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține că reglementarea cuprinsă în art. 2 din Legea nr. 103/1992 reprezintă, în fapt, un monopol și, în același timp, o discriminare în rândul persoanelor legal autorizate pentru activitatea de comerț. Aceasta apreciază că prin textul de lege criticat se încalcă, în mod flagrant, libera circulație a mărfurilor, dreptul fiecărui comerciant de a-și stabili propria strategie în activitatea de comercializare a bunurilor existente în circuitul civil, respectarea proprietății pentru bunurile dobândite în mod licit și, nu în ultimul rând, principiul cererii și al ofertei, drept caracteristică a economiei de piață.

5. **Judecătoria Botoșani — Secția civilă**, exprimându-și opinia asupra excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 din Legea nr. 103/1992, apreciază că aceasta este neîntemeiată. Astfel, „faptul că autoarea excepției nu a făcut dovada afilierii la un cult religios, prin prezentarea unei autorizații emise în condițiile legii, ci doar a unei relații de colaborare comercială, printr-o autorizare extinsă și asupra colaboratorilor,

nu face dovada că dreptul său de valorificare a produselor a fost încălcat, sau altfel spus, nu a fost ocrotit de textul de lege criticat”.

6. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

7. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

8. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

9. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 2 din Legea nr. 103/1992 privind dreptul exclusiv al cultelor religioase pentru producerea obiectelor de cult, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 244 din 1 octombrie 1992. Prevederile de lege criticate au următorul conținut:

— Art. 2: *„Producerea sau valorificarea bunurilor prevăzute la art. 1 de către alte persoane, fizice sau juridice, decât cultele religioase se poate face numai cu autorizarea lor prealabilă, dată în condițiile stabilite de către fiecare cult în considerarea propriei sale exclusivități.”*

10. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate aceste prevederi de lege contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, art. 44 alin. (2) teza întâi potrivit căruia proprietatea privată este garantată și ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular, art. 45 privind libertatea economică și art. 135 alin. (1) și (2) lit. a) referitor la economia de piață.

11. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că autoarea acesteia susține că prevederile art. 2 din Legea nr. 103/1992 instituie un monopol și, în același timp, o discriminare în rândul persoanelor legal autorizate pentru activitatea de comerț, având în vedere faptul că, potrivit acestui text de lege, dreptul de producere și valorificare a obiectelor și veșmintelor de cult, precum și de tipărire a cărților de cult, a celor teologice sau cu conținut bisericesc, necesare practicării cultului de către alte persoane, fizice sau juridice, decât cultele religioase, se poate face numai cu autorizarea lor prealabilă, dată în condițiile stabilite de către fiecare cult în considerarea propriei sale exclusivități.

12. În acest context, Curtea reține că potrivit art. 1 din Legea nr. 103/1992, prin „obiecte de cult” se înțelege vasele liturgice, icoanele metalice sau litografiate, crucile, crucifixe, mobilierul bisericesc, cruciulițele și medalioanele cu imagini religioase specifice cultului, obiectele de colportaj religios și altele asemenea. Se asimilează obiectelor de cult și calendarele religioase, precum și produsele necesare exercitării activității de

cult, cum ar fi tămâia și lumânările, cu excepția celor decorative și a celor pentru nunți și botezuri. Prin „veșminte de cult” se înțelege și stofele și broderiile specifice, necesare realizării veșmintelor respective. De asemenea, se asimilează obiectelor de cult tipăriturile de cult, manualele și cursurile teologice necesare desfășurării activității din instituțiile de învățământ religios ale cultului respectiv. Totodată, ilustratele, pliantele, albumele de artă și filmele prezentând lăcașuri de cult sau obiecte de artă bisericească, cu excepția celor care fac parte din patrimoniul cultural național se pot realiza numai cu acordul cultului respectiv.

13. Curtea constată că regimul general al cultelor este reglementat, în temeiul dispozițiilor art. 73 alin. (3) lit. s) din Constituție, prin lege organică, în acest sens fiind Legea nr. 489/2006 privind libertatea religioasă și regimul general al cultelor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 21 martie 2014, lege care recunoaște cultelor statutul de persoane juridice de utilitate publică. Cultele se organizează și funcționează, în mod autonom, potrivit propriilor statute sau coduri canonice, în baza Legii nr. 489/2006 și a dispozițiilor constituționale ale art. 29 alin. (3) și (5), potrivit cărora cultele religioase sunt libere, se organizează potrivit statutelor proprii, în condițiile legii, sunt autonome față de stat și se bucură de sprijinul acestuia. În acest context, Curtea reține că legiuitorul constituant a înțeles, în aplicarea principiului autonomiei cultelor, să lase la latitudinea acestora stabilirea unor reglementări specifice în ceea ce privește organizarea și funcționarea lor, termenul de autonomie incluzând în substanța lui și autonomia financiară a cultelor. Ca atare, în sensul dispozițiilor constituționale evocate, statul are obligația de a garanta libertatea religioasă și de a recunoaște caracterul de interes public al activității cultelor, sprijinul statului reprezentând o obligație care răspunde unei nevoi sociale generale.

14. Față de critica autoarei excepției, Curtea constată că atât prevederile art. 2 din Legea nr. 103/1992, cât și cele ale art. 29 alin. (1) din Legea nr. 489/2006, republicată, au enunțat explicit dreptul exclusiv al cultelor religioase de a produce și valorifica obiectele și bunurile necesare activității de cult. În acest context, Curtea reține că pentru exercitarea libertății de religie sunt necesare anumite bunuri strâns legate de activitatea de cult, și anume obiecte de cult, veșminte liturgice, icoane, lumânări, manuale teologice etc. Este însă dreptul fiecărui cult de a stabili, în conformitate cu propria tradiție, care sunt obiectele de cult specifice și caracteristicile acestora. Aceste obiecte definesc identitar anumite comunități religioase față de altele și de aceea producerea și comercializarea lor s-a realizat, în mod tradițional, în România, sub controlul cultelor, Legea nr. 103/1992 constituind expresia juridică a acestei realități, având drept scop prezervarea identității originare a cultului religios. Întrucât fiecare religie presupune o practică și rituri specifice, prin textul de lege criticat legiuitorul a reglementat, în mod firesc, ca persoanele, fizice sau juridice, interesate în producerea sau valorificarea obiectelor de cult, să se supună regulilor cultului respectiv. Legea nr. 103/1992 stabilește, de asemenea, și un drept de proprietate intelectuală și de protejare a propriei imagini a fiecărui cult religios, considerându-se a fi în interesul statului și al cetățenilor, în funcție de apartenența religioasă, de a nu da ocazia unor agenți economici să interfereze în ceea ce constituie tocmai specificul activității cultelor. Această reglementare legală este menită și de a asigura ca unele bunuri cu destinație cultică să nu fie produse în condiții care să le altereze caracterul sacru sau să fie comercializate în condiții inadecvate. Din aceste considerente, legiuitorul a considerat necesar ca producerea sau valorificarea acestora de către alte persoane, fizice sau juridice, decât cultele religioase să se poată face numai cu autorizarea lor prealabilă, dată în condițiile

stabilite de către fiecare cult în considerarea propriei sale exclusivități.

15. Curtea apreciază că prin textul de lege criticat legiuitorul a urmărit ca, atât cultul, ca titular al propriei imagini publice, ce poate fi grav alterată prin liberalizarea activității de producere și valorificare a obiectelor de cult, cât și credincioșii trebuie protejați prin măsuri statale. Scopul urmărit prin reglementarea de lege criticată este acela de a proteja imaginea cultelor religioase, prin producerea și comercializarea obiectelor și veșmintelor de cult, tipărirea cărților de cult, a celor teologice sau cu conținut bisericesc, necesare practicării cultului, în condițiile pe care doctrina și practica acestuia o impun. În acest sens, legiuitorul are în vedere și realizarea unei autonomii financiare a cultelor religioase, prin asigurarea unor venituri proprii care să le asigure funcționarea. În acest context, Curtea reține că veniturile realizate prin valorificarea resurselor proprii de către cultele religioase recunoscute și desfășurarea unor activități economice de către acestea susțin o serie de activități pastoral-spirituale, teologice, social-filantropice, cultural-educative etc.

16. De asemenea, referitor la critica privind încălcarea, prin textul de lege criticat, „a liberei circulații a mărfurilor, precum și a dreptului fiecărui comerciant de a-și stabili propria strategie în activitatea de comercializare a bunurilor existente în circuitul civil”, Curtea constată că, așa cum s-a reținut în mod constant în jurisprudența sa, exemplu fiind Decizia nr. 162 din 8 februarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 272 din 19 aprilie 2011, principiul libertății economice nu este un drept absolut al persoanei, ci este condiționat de respectarea limitelor stabilite de lege, limite ce urmăresc asigurarea unei anumite discipline economice ori protejarea unor interese generale, precum și asigurarea respectării drepturilor și intereselor legitime ale tuturor. Potrivit art. 45 din Constituție, este garantată exercitarea „în condițiile legii” a accesului liber al persoanelor la o activitate economică, iar textul de lege criticat nu face altceva decât să instituie obligativitatea respectării unor exigențe legale. Accesul liber la o activitate economică nu exclude, ci, dimpotrivă, implică stabilirea unor limite de exercitare a libertății economice, statul având obligația să impună reguli de disciplină economică, iar legiuitorul având competența să stabilească sancțiunile corespunzătoare pentru nerespectarea acestora.

17. Curtea reține, totodată, că accesul liber al persoanei la o activitate economică nu înlătură obligația comerciantului de a se conforma regulilor de comerț și, de asemenea, nu exclude instituirea, prin lege, a sancțiunii confiscării mărfurilor, produselor sau sumelor de bani destinate desfășurării unor activități comerciale neautorizate. De altfel, Curtea Constituțională a stabilit în jurisprudența sa că aplicarea și executarea unor sancțiuni pecuniare, inclusiv măsura confiscării unor bunuri sau valori, cu toate că determină în mod direct diminuarea patrimoniului celui sancționat, nu încalcă dispozițiile constituționale privind ocrotirea proprietății private, întrucât sunt consecința unor încălcări ale legii (în acest sens sunt, de exemplu, Decizia nr. 56 din 13 aprilie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 222 din 20 mai 1999, Decizia nr. 67 din 18 aprilie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 334 din 19 iulie 2000, precum și Decizia nr. 261 din 24 iunie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 561 din 5 august 2003). Așa fiind, Curtea constată că nu se poate reține încălcarea prevederilor constituționale potrivit cărora accesul liber al persoanei la o activitate economică, libera inițiativă și exercitarea acestora sunt garantate în condițiile legii. Aceasta, deoarece operatorul economic în activitatea căruia s-a constatat săvârșirea unei contravenții nu poate invoca principiul libertății economice, în condițiile în care acesta nu a respectat prevederile legale.

18. Ca atare, Curtea apreciază că reglementarea legală criticată nu contravine normelor constituționale invocate de autoarea excepției, necesitatea autorizării prealabile de către cultele religioase a altor persoane în vederea producerii sau valorificării obiectelor de cult fiind impusă de natura specifică a acestora, precum și de asigurarea provenienței și conformității acestor bunuri cu exigențele cultului respectiv.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Comercială „Universum” — S.R.L. din Botoșani în Dosarul nr. 6.202/193/2012 al Judecătorei Botoșani — Secția civilă și constată că prevederile art. 2 din Legea nr. 103/1992 privind dreptul exclusiv al cultelor religioase pentru producerea obiectelor de cult sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Botoșani — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 8 mai 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 322

din 10 iunie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, cu referire la dispozițiile art. 18 ale art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului

din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, excepție ridicată de Nițescu Ion, Barbu Florică, Văcărușu Dumitru, Badea Ion, Perjaru Gheorghe, Gîrniță Vasile, Andrei Viorel, Vișan Maria Mihaela, Butcă Nicolae, Dumitru Gheorghe, Duță Emil Bogdan, Picu Adriana Laura, Ion Ion, Dragne Virgil, Pilescu Zamfired, Manolache Gheorghe, Hodorog Ion, Pavel Gheorghe, Stanciu Marian, Florescu Constantin, Niculescu Marius, Calafeteanu Ioan, Trandafir Adrian Florin, Ionescu Constantin, Tudor Virginia, Timerman Cazemir, Neguțescu Nicolae, Banu Valeriu Marian, Roșu Ioan, Ciulei Mihai, Ivănescu Florin și Niculescu Toader în Dosarul nr. 4.452/120/2013 al Tribunalului Dâmbovița — Secția I civilă.

2. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 828D/2013.

3. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a instanței constituționale, concretizată în deciziile nr. 42/2014 și nr. 121/2014.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea din 20 noiembrie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 4.452/120/2013, **Tribunalul Dâmbovița — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare.**

6. Excepția a fost ridicată de Nițescu Ion, Barbu Florică, Văcărușu Dumitru, Badea Ion, Perjaru Gheorghe, Gîrniță Vasile, Andrei Viorel, Vișan Maria Mihaela, Butcă Nicolae, Dumitru Gheorghe, Duță Emil Bogdan, Picu Adriana Laura, Ion Ion, Dagne Virgil, Pilescu Zamfirel, Manolache Gheorghe, Hodorog Ion, Pavel Gheorghe, Stanciu Marian, Florescu Constantin, Niculescu Marius, Calafeteanu Ioan, Trandafir Adrian Florin, Ionescu Constantin, Tudor Verginia, Timerman Cazemir, Neguțescu Nicolae, Banu Valeriu Marian, Roșu Ioan, Ciulei Mihai, Ivănescu Florin și Niculescu Toader într-o cauză având ca obiect obligarea Casei Județene de Pensii Dâmbovița la plata indemnizației reparatorii prevăzute de art. 4 alin. (4) raportat la art. 3 alin. (1) lit. b) pct. 3 din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004.

7. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că ordonanța de urgență a fost adoptată în timp ce Parlamentul se afla în sesiune, Guvernul nefiind abilitat să adopte ordonanțe de urgență la această dată. De asemenea, arată că, odată cu începerea acestei sesiuni, abilitarea Guvernului de a adopta ordonanțe de urgențe a încetat. În continuare, arată că starea de urgență, invocată pentru adoptarea ordonanței de urgență, nu există, motivarea Guvernului neîncadrându-se în sfera de aplicare a art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/1999 privind regimul stării de asediu și regimul stării de urgență, text care definește noțiunea de situație de urgență. În fine, autorii excepției mai susțin că ordonanța de urgență criticată a fost adoptată cu încălcarea art. 4 și art. 6 alin. (2) din Legea nr. 52/2003, nefiind publicată în timp util pentru dezbateră sa publică.

8. **Tribunalul Dâmbovița — Secția I civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată. În acest sens, arată că ordonanța de urgență criticată a fost adoptată în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituție, situația de urgență fiind motivată pe anumite împrejurări ce constituie situații de urgență, extraordinare, legate de execuția bugetară pe anul 2013.

9. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatul Poporului pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

10. **Avocatul Poporului** consideră că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 84/2012 sunt constituționale. În acest sens arată, în esență, că, raportat la jurisprudența Curții Constituționale în materia determinării cerințelor prevăzute de art. 115 alin. (4) din Constituție, în preambulul și nota de fundamentare ale ordonanței de urgență existența unei situații extraordinare și urgența emiterii actului normativ criticat sunt motivate de Guvern prin 3 elemente independente de voința sa, și anume: riscul ca la 1 ianuarie 2013 să nu existe politici fiscale și bugetare asumate prin Programul de guvernare de către noul Guvern investit în urma alegerilor parlamentare din data de 9 decembrie 2012; încetarea aplicabilității, la data de 31 decembrie 2012, a măsurilor financiare în domeniul bugetar instituite prin Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar; neadoptarea măsurilor și pentru anul 2013 ar fi determinat afectarea semnificativă a sustenabilității finanțelor publice, generând un impact suplimentar asupra cheltuielilor bugetare și, respectiv, asupra deficitului bugetar de 6,8% din produsul intern brut. Totodată, menționează că proiectul de lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 84/2012 a fost înregistrat la Senat, pentru dezbateră, cu nr. b409 din data de 13 decembrie 2012 (Adresa nr. E 169/13-12-2012) și a fost prezentat în Biroul permanent cu nr. 436 din 21 decembrie 2012, fiind adoptat de Senat la data de 11 martie 2013.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1) și (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierea de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 845 din 13 decembrie 2012, aprobată prin Legea nr. 36/2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 255 din 8 aprilie 2014, dispoziții care au următorul cuprins:

„Prevederile art. 15, 18, 19 și 20 ale art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011, se aplică în mod corespunzător și în anul 2013.”

14. Curtea reține, însă, că autorii excepției, prin critica lor, vizează numai dispozițiile art. 18 ale art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, menționate în prevederile criticate și care au incidență în prezenta cauză, care au următorul cuprins: *„În anul 2012,*

indemnizațiile prevăzute la art. 4 alin. (4) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, nu se acordă.”

15. În consecință, obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012, cu referire la dispozițiile art. 18 ale art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011.

16. Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 115 alin. (1) referitor la adoptarea ordonanței în temeiul unei legi de abilitare. Din motivarea excepției, Curtea reține că în susținerea acesteia este invocat și art. 115 alin. (4) din Constituție.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prin Decizia nr. 554 din 17 decembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 96 din 7 februarie 2014, a constatat că dispozițiile art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012, criticate prin raportare la art. 115 alin. (4) din Constituție, sunt constituționale.

18. Curtea a observat că în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 84/2012 se arată că aceasta a fost adoptată avându-se în vedere încetarea aplicabilității, la data de 31 decembrie 2012, a măsurilor financiare în domeniul bugetar instituite prin Legea nr. 283/2011 și faptul că există riscul ca la 1 ianuarie 2013 să nu existe politici fiscale și bugetare asumate prin Programul de guvernare de către noul Guvern învestit în urma alegerilor parlamentare din data de 9 decembrie 2012. Or, neadoptarea acestor măsuri și pentru anul 2013 ar fi determinat afectarea semnificativă a sustenabilității finanțelor publice, generând un impact suplimentar asupra cheltuielilor bugetare și, respectiv, asupra deficitului bugetar de 6,8% din produsul intern brut.

19. Totodată, instanța de contencios constituțional a reliefat necesitatea creării unui echilibru între interesele generale ale

societății și interesele particulare ale persoanelor, sens în care este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care a statuat că un stat contractant, mai ales atunci când elaborează și pune în practică o politică în materie fiscală, se bucură de o marjă largă de apreciere, cu condiția existenței unui „*just echilibru*” între cerințele interesului general și imperatiivele apărării drepturilor fundamentale ale omului (Hotărârea din 23 februarie 2006, pronunțată în Cauza *Stere și alții împotriva României*, paragraful 50).

20. Având în vedere cele prezentate în expunerea de motive, precum și faptul că legiuitorul trebuie să dispună, la punerea în aplicare a politicilor sale, mai ales cele sociale și economice, de o marjă de apreciere pentru a se pronunța atât asupra existenței unei probleme de interes public care necesită un act normativ, cât și asupra alegerii modalităților de aplicare a acestuia (Hotărârea din 4 septembrie 2012, pronunțată în Cauza *Dumitru Daniel Dumitru și alții împotriva României*, paragraful 49), excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor criticate, raportată la art. 115 alin. (4) din Constituție, a fost respinsă ca neîntemeiată.

21. Cât privește critica referitoare la înfrângerea art. 115 alin. (1) din Constituție, Curtea nu o poate primi întrucât nu este vorba de o ordonanță adoptată în baza unei legi de abilitare, ci de o ordonanță de urgență care se adoptă în baza art. 115 alin. (4) din Constituție.

22. Celelalte aspecte invocate de autorii excepției nu reprezintă veritabile critici de neconstituționalitate, ci probleme care vizează aplicarea de către autoritățile administrației publice a dispozițiilor art. 7 alin. (13) din Legea nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 749 din 3 decembrie 2013, potrivit căroră „*În cazul reglementării unei situații care, din cauza circumstanțelor sale excepționale, impune adoptarea de soluții imediate, în vederea evitării unei grave atingeri aduse interesului public, proiectele de acte normative se supun adoptării în procedura de urgență prevăzută de reglementările în vigoare*”.

23. Pentru argumentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Nițescu Ion, Barbu Florică, Văcăreșu Dumitru, Badea Ion, Perjaru Gheorghe, Gîrniță Vasile, Andrei Viorel, Vișan Maria Mihaela, Butcă Nicolae, Dumitru Gheorghe, Duță Emil Bogdan, Picu Adriana Laura, Ion Ion, Dragne Virgil, Pilescu Zamfired, Manolache Gheorghe, Hodorog Ion, Pavel Gheorghe, Stanciu Marian, Florescu Constantin, Niculescu Marius, Calafeteanu Ioan, Trandafir Adrian Florin, Ionescu Constantin, Tudor Verginia, Timerman Cazemir, Neguțescu Nicolae, Banu Valeriu Marian, Roșu Ioan, Ciulei Mihai, Ivănescu Florin și Niculescu Toader, în Dosarul nr. 4.452/120/2013 al Tribunalului Dâmbovița — Secția I civilă, și constată că dispozițiile art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, cu referire la dispozițiile art. 18 ale art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Dâmbovița — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 10 iunie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 326

din 10 iunie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 54 și art. 84
din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 54 și art. 84 din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, excepție ridicată de Ioan Erhan în Dosarul nr. 10.076/302/2012 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 54D/2014.

2. La apelul nominal se prezintă, pentru partea B.N.P.A. „Beldea și Asociații” din București, consilier juridic Valentina-Carmen Dachin, cu delegație depusă la dosar, lipsind celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului părții B.N.P.A. „Beldea și Asociații” din București, care pune în principal concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, având în vedere că aceasta este nemotivată și nu este indicat vreun temei constituțional. Mai susține că o altă cauză de inadmisibilitate este aceea că dispozițiile art. 84 din Legea nr. 36/1995 au fost abrogate. Arată că art. 54, după republicarea Legii nr. 36/1995, a devenit art. 88 cu păstrarea soluției legislative, iar dacă ar fi fost invocate, motivele de neconstituționalitate cu privire la acestea ar fi putut menținute, deoarece se are în vedere legea în sens material și nu în sens formal. În subsidiar solicită respingerea excepției ca neîntemeiată, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale. Depune note scrise la dosar.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca inadmisibilă. Arată că excepția de neconstituționalitate nu este motivată, iar instanța de contencios constituțional nu se poate substitui autorului excepției în ceea ce privește invocarea unui anume motiv de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 12 februarie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 10.076/302/2012, **Tribunalul București — Secția a V-a civilă a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 54 și art. 84 din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995**, excepție ridicată de Ioan Erhan într-o cauză având ca obiect soluționarea apelului formulat împotriva unei încheieri notariale prin care s-a dispus respingerea cererii de îndreptare a erorii materiale formulate de

autorul excepției de neconstituționalitate privind unele acte notariale dintr-un dosar succesoral.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** invocată oral, prin apărător, la data de 12 februarie 2013 în fața instanței de judecată, nu au fost menționate dispozițiile constituționale pretins a fi încălcate și nici nu a fost motivată în vreun fel pretinsa neconstituționalitate a dispozițiilor legale criticate.

7. **Tribunalul București — Secția a V-a civilă** apreciază că procedura îndreptării erorilor materiale prevăzută de Legea nr. 36/1995 nu atinge în niciun mod dreptul de proprietate al părților, atât timp cât această îndreptare vizează aspecte formale ale activității notarului, iar condițiile prevăzute de art. 54 și 84 din Legea nr. 36/1995 sunt necesare tocmai în asigurarea respectării drepturilor și intereselor tuturor părților.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

9. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale, întrucât soluția legislativă criticată nu aduce atingere dreptului de proprietate privată. Certificatul de moștenitor prin care se atestă calitatea de moștenitor legal sau testamentar al unei persoane nu constituie titlu de proprietate și nu înlătură posibilitatea persoanelor interesate de a emite pretenții asupra bunurilor cuprinse în masa succesorală, de a face dovada drepturilor lor asupra acestor bunuri și de a-și apăra drepturile și interesele în justiție. Totodată, indică jurisprudența Curții referitoare la admisibilitatea excepției de neconstituționalitate, având în vedere nemotivarea acesteia, respectiv Decizia nr. 1.313 din 4 octombrie 2011 sau Decizia nr. 932 din 13 noiembrie 2012.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, susținerile reprezentantului părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierea de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 54 și art. 84 din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 732 din 18 octombrie 2011 și, ulterior, în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 4 februarie 2013. Curtea observă că dispozițiile art. 84 din Legea nr. 35/1995 au fost abrogate prin art. I pct. 96 din Legea nr. 77/2012 pentru modificarea și completarea Legii notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 386 din 8 iunie 2012, abrogare datorată faptului că soluția legislativă cuprinsă de acest text a fost preluată la „procedura

îndreptării erorilor materiale sau omisiunilor” (a se vedea Raportul Comisiei juridice, de disciplină și imunități a Camerei Deputaților asupra proiectului de Lege pentru modificarea și completarea Legii notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995), respectiv la art. 54 care reprezintă norma generală în acest domeniu. Chiar dacă acest text, devenit art. 88 în urma celei de-a doua republicări, nu a cunoscut vreo intervenție legislativă directă, este evident că sfera de aplicare a acestuia vizează în prezent și cererile succesoriale. De aceea, Curtea constată că soluția legislativă actuală diferă de cea criticată, astfel încât, având în vedere Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea reține îndeplinirea condițiilor de admisibilitate prevăzute la art. 29 alin. (1)—(3) din Legea nr. 47/1992 în privința textelor legale invocate, texte asupra cărora urmează a se pronunța prin prezenta decizie. Textele legale criticate au următorul cuprins:

— Art. 54: *„Actele notariale care prezintă erori materiale sau omisiuni vădite pot fi îndreptate sau completate prin încheiere de către notarul public, la cerere sau din oficiu, cu acordul părților, dacă lucrările cuprind date care fac posibilă îndreptarea greșelilor sau completarea omisiunilor. Acordul părților se prezumă dacă, fiind legal citate, nu-și manifestă opunerea. Despre îndreptarea sau completarea efectuată se face mențiune pe toate exemplarele actului.”;*

— Art. 84: *„Erorile materiale cuprinse în încheierea finală, precum și eventualele omisiuni se vor putea îndrepta, la cererea moștenitorilor, în baza unei încheieri, făcându-se mențiune despre aceasta în încheierea finală și pe toate exemplarele certificatului de moștenitor.”*

13. Autorul excepției nu a invocat textele constituționale pretins a fi încălcate, însă instanța de judecată a reținut susținerile orale ale autorului privind încălcarea dreptului de proprietate privată prevăzut de art. 44 din Constituție.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională reține că aceasta a fost invocată oral în fața instanței de judecată. Art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, în privința excepțiilor de neconstituționalitate, se referă, pe de o

parte, la forma scrisă a actului de sesizare, iar, pe de altă parte, la obligația motivării excepției de neconstituționalitate de către autorul acesteia (privitor la acest din urmă aspect, a se vedea Decizia nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012). Așadar, invocarea orală a excepției de neconstituționalitate nu constituie o încălcare a condițiilor de admisibilitate referitoare la cerința scrisă a actului de sesizare, instanța de judecată având obligația corelativă, în această ipoteză, de a reține în cuprinsul actului de sesizare obiectul excepției, textul de referință, precum și motivarea propriu-zisă a excepției, după caz. În cauza de față, Curtea, analizând cuprinsul actului de sesizare, constată că autorul excepției nu a invocat în mod expres textul de referință și nici nu a motivat neconstituționalitatea textului criticat, iar instanța, conform rolului său activ în desfășurarea procesului juridic, a dedus, din susținerile autorului excepției, textul constituțional pretins încălcat. Fiind îndeplinite cerințele art. 29 alin. (1)—(3) din Legea nr. 47/1992, instanța de judecată a sesizat Curtea Constituțională.

15. În ceea ce privește însă invocarea dreptului de proprietate privată consacrat de art. 44 din Constituție, reținut de instanța de judecată din susținerea criticilor de neconstituționalitate, Curtea constată că, din conținutul său normativ raportat la textele de lege criticate, nu se poate desluși în mod rezonabil vreo critică de neconstituționalitate, din cauza generalității sale, pe de o parte, și a lipsei rezonabile de legătură cu textul criticat, pe de altă parte.

16. În acest context, Curtea reține că, în jurisprudența sa, respectiv în Decizia nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, a statuat că, „în cazul în care excepția de neconstituționalitate nu cuprinde motivarea ca element al său, iar din textul constituțional invocat nu se poate desluși în mod rezonabil vreo critică de neconstituționalitate, fie datorită generalității sale, fie datorită lipsei rezonabile de legătură cu textul criticat”, ceea ce înseamnă că revine Curții Constituționale competența de a respinge, în temeiul art. 3 alin. (2) și art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate ca inadmisibilă.

17. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 54 și art. 84 din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, excepție ridicată de Ioan Erhan în Dosarul nr. 10.076/302/2012 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a V-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 10 iunie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind suplimentarea din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzută în bugetul de stat pe anul 2014, a bugetului Ministerului Afacerilor Externe pentru sprijinirea de către România a procesului de reconstrucție a zonelor din Republica Serbia și Bosnia și Herțegovina afectate de inundațiile produse în luna mai 2014

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 30 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă suplimentarea bugetului Ministerului Afacerilor Externe din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzută în bugetul de stat pe anul 2014, la capitolul 54.01 „Alte servicii publice generale”, titlul 55 „Alte transferuri”, cu suma de 325 mii lei, pentru sprijinirea de către România a procesului de reconstrucție a zonelor din Republica Serbia și Bosnia și Herțegovina afectate de inundațiile produse în luna mai 2014.

Art. 2. — Ministerul Afacerilor Externe răspunde de modul de utilizare, în conformitate cu prevederile legale în vigoare, a sumelor alocate potrivit prezentei hotărâri.

Art. 3. — Ministerul Finanțelor Publice este autorizat să introducă, la propunerea ordonatorului principal de credite, modificările corespunzătoare în structura bugetului de stat și în volumul și structura bugetului Ministerului Afacerilor Externe pe anul 2014.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor externe,
Titus Corlățean
Ministrul finanțelor publice,
Ioana-Maria Petrescu
Ministrul delegat pentru buget,
Liviu Voinea

București, 16 iulie 2014.
Nr. 583.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2014 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	88	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	500	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.500	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	252	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	600		55
8.	Colecția Legislația României	4	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2014 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

